

Polranny

voor Peti.

Stil liggen wachten
terwijl het veenzwarte duister
aan ons voorbijtrok.

Buiten ging het tekeer.
De wereld draaide
op volle toeren om haar as

tot we er duizelig van werden
en in slaap vielen. De nacht
waakte over ons als een moeder.

Toen ze de kamer uitstapte,
traag van vermoeidheid,
was de wereld uitgeraasd.

Geen boom bewoog. Alleen een blad
wiegde, een druppel viel.
Een roodborstje hipte van tak naar tak.

Huib Fens, 23-10-2011